

[Gade]

sted, de er købt, er man forpligtet til at bringe dem hen til de kommunale modtagestationer. Det er simpelt hen et forslag, der skal sikre, at disse stoffer forsvinder.

Så er der diskussionen om afgiften, og her forstod jeg, at ministeren i hvert fald på det mere principielle plan var indstillet på at drøfte en afgift som metode, mens fru Anne Grete Holmsgård var inde på, om det overhovedet er nok, og om vi overhovedet kan begrænse brugen ved hjælp af en afgift. Det tror jeg vi kan, især ved en selektiv afgift, hvor vi siger: der er nogle stoffer, der er farlige, og nogle, vi vil undgå mere end andre. Det tror jeg vi kan styre noget, fordi der også er omkostninger ved det. Jeg er ikke tryk ved den rådgivning, der i dag finder sted i landbruget, for den er jo firmaernes rådgivning. Man kan faktisk også i landbrugets egne blade læse mange konsulenters bekymring over, at deres rådgivning ikke kan hamle op med firmaernes rådgivning. Der investeres som aldrig før i farvestrålende reklamer i alle landbrugstidsskrifter netop for bekæmpelsesmidler, og jeg tror altså, det er vældig vigtigt, at vi får en rådgivning, og den får vi også ved afgiften. Der er også en rådgivning ved at have en afgiftspolitik på området.

Tilbage bliver så fru Anne Grete Holmsgårds mere principielle spørgsmål: har vi overhovedet valgt den rigtige målsætning, har vi ikke lavet et for snævert forslag? Der til vil jeg sige, at vi har taget fat i en ende, hvor vi begrænser risikoen for de mennesker, der er beskæftiget med dette område, og vi tager en vej henimod at begrænse brugen af disse stoffer, men jeg kan godt se flere problemer, der tilbagesår på området, f.eks. godkendelsen.

Jeg er ikke selv i tvivl om, at vi godkender for mange stoffer, at der simpelt hen kommer for mange stoffer ind. Det er ikke med i dette forslag, men det betyder ikke, at vi ikke også skal tage fat på den problemstilling.

Så vil jeg til sidst sige til hr. Sven Skovmand, hvis tale jeg var glad for, at jeg er helt enig i betragtningerne om fuglelivet, og at jeg er helt enig i, at det er en selvforstærkende ødelæggende proces, kan man sige, at bruge for mange og især forkerte bekæmpelsesmidler.

Forslaget om at belønne de landmænd, der ikke bruger bekæmpelsesmidler f.eks. ved

levende hegn, synes jeg fortjener opmærksomhed.

Til sidst vil jeg sige til socialdemokratiet, hvis opbakning jeg takker meget for, at det er klart i vores interesse, at disse sager også behandles i arbejdsmarkedsudvalget.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde til forslagsstillerne i mit indlæg før. Jeg er enig i sigtet, nemlig at brugen af bekæmpelsesmidler bør begrænses mest muligt. Også jeg følger med nogen uro den udvikling, der er i gang med hensyn til stigende brug af disse bekæmpelsesmidler.

Så skal jeg sige til fru Anne Grete Holmsgård for at få afklaret spørgsmålet om, hvad jeg egentlig sagde om afgifter, at der var afgifter på visse områder, og at disse anvendes til finansiering af tilsyn og kontrol med lovgivningen. Og så tilføjede jeg, at miljøstyrelsen er ved at undersøge mulighederne for generelt at anvende afgifter som et styringsmiddel i miljøpolitikken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af g.d. meddeler energiministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse i henhold til lov om Dansk Olie & Naturgas A/S m.v.

(Redegørelse nr. R 3).